

hvordan virksomhederne kan tage et større socialt ansvar, også kan blive en realitet.

Det er selvfølgelig beklageligt, at det overhovedet er nødvendigt at drøfte det her spørgsmål om at lade arbejdsgiverne betale for operationer eller andet for en medarbejder, men vi må se i øjnene, at med de ventelister, vi har på mange operationer og behandlinger, kan det i visse tilfælde være nødvendigt at ty til behandling på et privathospital, hvis man vil til med det samme. Og der er gode og saglige argumenter for at støtte dette forslag.

For det første vil forslaget medføre, at virksomhederne bliver tilskyndet til at engagere sig i medarbejdernes sundhedstilstand.

For det andet vil forslaget for virksomhederne indebære den fordel, at man kun behøver at undvære sin medarbejder i kort tid fremfor at vente i den lange tid, som en offentlig behandling kan tage.

For det tredje vil forslaget medføre, at en række lønmodtagere, som ellers måtte sygemeldes i lang tid og være på sygedagpenge, hurtigere kan komme i arbejde. Det offentlige sparer dermed udgifter til sygedagpenge.

For det fjerde vil brugen af private hospitalspladser afkorte ventetiderne generelt og i øvrigt samtidig spare det offentlige udgiften til sengepladsen, naturligvis bortset fra den udgift, som man kan sige man har i forbindelse med, at jeg forudsætter, at beløbet hos arbejdsgiveren her er fradragsberettiget.

Men det er ikke første gang, vi diskuterer denne sag i Folketinget. Sagen var oppe i forbindelse med skatteministerens fremsættelse i foråret af frynsegodebeskatningsforslaget. På det tidspunkt var skatteministeren meget optaget af afgrænsningsproblemerne, og dem har han også været optaget af i dag: Hvilke sygdomme, operationer osv. skulle forslaget i givet fald omfatte?

Jeg anser ikke det problem for at være så uoverstigeligt, som skatteministeren gør. Der kunne f.eks. med fordel anvendes den samme afgrænsning, som forsikringselskaberne bruger, når de tegner forsikringer, hvor man netop forsikrer sig på en måde, så man kan komme på et privathospital. For vi ønsker ikke, at medarbejderne skal kunne få udført alle mulige skøn-operationer, fedtsugninger eller lignende ting for arbejdsgiverens regning, også selv om arbejdsgiveren måske vil få glæde af at give pengene ud til det. Det skal selvfølgelig kun dreje sig om deciderede sygdomme.

Skatteministeren spurgte: Hvad med Minnesotakur, afvænnning osv.? Vi ønsker også, at det skal være muligt for arbejdsgiveren at betale det her med fradrag, men uden skattevirkning for lønmodtageren.

Så Det Konservative Folkeparti er varm tilhænger af forslaget, og vi håber selvfølgelig på, at ministeren på et eller andet tidspunkt kan se det fornuftige i forslaget.

Kristen Touborg (SF):

Da SF's ordfører, hr. Jes Lunde, ikke har mulighed for at være til stede i øjeblikket, skal jeg give udtryk for SF's holdninger til forslaget.

Forslaget vil medføre, at gratisoperationer på privathospitaler bliver et frynsegode for nøglemedarbejdere. Det vil så være slut med at finde f.eks. direktører på hospitalernes venteliste. Det siger vi nej til. De må dele vilkår med hele befolkningen og deltage i presset for at få fjernet ventelisterne.

Derimod synes vi godt, man kan overveje skattefrihed for sundhedsydelse, der bliver givet til alle virksomhedens medarbejdere, f.eks. hvis det er virksomhedens politik at tilbyde den nødvendige støtte til medarbejdere med alkoholproblemer. Det er SF parat til at diskutere nøjere, men forslaget her er vi imod.

Elisabeth Arnold (RV):

Allerførst vil jeg sige til forslagsstillerne, at det her er for lidt. To linjer: Forslag til folketingsbeslutning om medarbejders skattefrihed for arbejdsgiverbetalte sundhedsydelse. Meget få og overfladiske bemærkninger og overhovedet ikke noget forsøg på at tage fat i de åbenlyse problemer, man hele tiden har vidst der var i denne type forslag. For det er jo ikke første gang, vi diskuterer skattefrihed for arbejdsgiverbetalte sundhedsydelse. Jeg synes, forslagsstillerne er sluppet for let om ved det. Men de får selvfølgelig en debat ud af det, og det er så også i orden.

Jeg vil gerne med det samme sige, at jeg ville hjertens gerne stemme for dette forslag, hvis jeg havde en fornemmelse af, at det kunne lade sig gøre. Jeg ville lade al ideologi ligge. Jeg ville lade al snak ligge, om, at vi ikke vil have direktører til ikke at dele vilkår med den almindelige befolkning, eller at vi ikke vil have befolkningen delt op i A- og B-grupper, i dem, der har en arbejdsgiver, der kan betale for dem, og dem, der ikke har.